

**Zaffier, de medewerker
aan het woord**

Met een schrijver aan de slag

Zaffier

Inhoudsopgave

1. Een paar woorden van de directeur van Zaffier	5
2. Voorwoord van Johanna	6
3. Voorwoord van Hilde	7
4. Aan het werk met schrijver Karin Giphart	8
5. Taalambassadeur Paméla aan het woord	10
6. Jacob en René leggen uit wat Zaffier doet	11
7. Patricia vertelt over haar werk	12
8. Bahdon heeft mooie woorden over Zaffier	13
9. Een familiehuis	14
10. Een dagje uit met de toenmalige personeelsvereniging	15
11. Ingrid vertelt	16
12. Nog meer uit het schriftje van Mariel	18
13. Twee naamgedichten van Anjo	20
14. Een naamgedicht van Remco	21
15. Nog meer van Remco	22
16. Van je collega's moet je het hebben, volgens Timnit	23
17. Danny schreef op zijn mobiele telefoon	24
18. Communicatie	27
19. Paméla over taalheld worden en prinses Laurentien bij Zaffier	28
20. De medewerkers die meewerkten aan dit project	30
Dankwoord en over de meewerkende organisaties	38

1. Voorwoord van Jacco

Taal verbindt, inspireert en geeft nieuwe kansen. Dit initiatief laat zien hoe verhalen bijdragen aan ontwikkeling én plezier.

Samen kom je verder!

Jacco Mokveld
Directeur Zaffier

2. Voorwoord van Johanna

Beste lezer, bij de Schrijverscentrale geloven wij in de kracht van verhalen. Samen met schrijver Karin Giphart ontdekten de medewerkers van Zaffier hoe je met plezier herinneringen, ervaringen en ideeën kunt omzetten in woorden. Niet om perfect te schrijven, maar om te ervaren dat verhalen verbinden, inspireren en trots geven. Een schrijver, zeg maar een ervaringsdeskundige, is een enorme inspiratiebron om zelf je verhaal te gaan schrijven en zo met taal bezig te zijn.

Dit boekje laat zien hoe taal kan groeien wanneer je er samen mee aan de slag gaat – vaak ongemerkt, maar altijd met plezier. Wij hopen dat dit project andere organisaties inspireert om ook schrijvers uit te nodigen, en zo hun medewerkers de kans te geven hun eigen verhalen te vertellen.

Vriendelijke groet,

Johanna Somers

Directeur-Bestuurder de Schrijverscentrale

3. Voorwoord van Hilde

Wat bijzonder dat we dit boekje nu in handen hebben! Hierin delen de deelnemers van het Leerplein van Zaffier hun eigen verhalen – over Zaffier, over hun werk en over wat hen bezighoudt.

Het idee voor dit project ontstond in 2024, toen Anne Bond van de Schrijverscentrale aan Bibliotheek Kennemerwaard vroeg of een schrijversbezoek iets zou kunnen toevoegen aan het leren van de taal.

Dat leek ons een mooi project voor het Leerplein van Zaffier, waar een aantal deelnemers bezig zijn om hun taalvaardigheden te verbeteren. Samen met schrijfster Karin Giphart gingen we aan de slag. Het resultaat? Een inspirerende schrijfworkshop, waarin iedereen zijn of haar eigen verhaal kon opschrijven.

Ik ben blij met deze samenwerking tussen Bibliotheek Kennemerwaard en Zaffier. Maar nog blijer ben ik met de deelnemers van het Leerplein. Jullie zijn stuk voor stuk toppers! Door te oefenen met taal, rekenen en veilig internetten groeien jullie in zelfvertrouwen en zelfstandigheid. Daar mogen jullie écht trots op zijn – en ik ben er trots op dat ik jullie mag begeleiden.

Een speciaal dankjewel aan Anne Bond en Karin Giphart voor hun enthousiasme en begeleiding. Dankzij jullie is dit boekje tot stand gekomen! Geniet van dit boekje en van alle verhalen.

Hilde Luken
Bibliotheek Kennemerwaard

4. Aan het werk met schrijver Karin Giphart

Mensen maken van alles mee op hun werk. Je ziet je collega's soms vaker dan je familie. Op de werkplaats vinden mooie, grappige, ontroerende momenten plaats en natuurlijk ook minder leuke dingen.

Wie kent een bedrijf het beste?

— De medewerkers!

Wie is het hart van een bedrijf?

— De medewerker!

Voor een bedrijf of een organisatie is het belangrijk om te weten hoe de medewerkers denken over het bedrijf. En voor de medewerkers is het goed om hun ervaringen te delen. Een gezonde bedrijfscultuur kweek je niet zomaar, ten slotte.

Karin Giphart ging met verschillende vragen naar Zaffier om deze aan de medewerkers te stellen. Vragen zoals: wat maakt een bedrijf een goede werkgever? Wat maakt dat je met plezier naar je werk gaat? Zaffier heeft gelukkig een eigen Leerplein. De meetings voor dit boekje werden daarom daar gehouden, op de tweede etage. Hilde en Paméla regelden een groep van vijftien medewerkers van verschillende afdelingen.

Tijdens de eerste sessie vroeg Karin aan iedereen om iets met elkaar te delen over zichzelf, met haar en hun collega's. De meeste medewerkers werken al heel lang bij Zaffier. René zelfs al 45 jaar! Ook vertelden ze over hun hobby's. Men was heel eerlijk over gezondheidsproblemen en hoe Zaffier daarbij wist te helpen.

Soms was men kritisch over de gang van zaken, want ja, een bedrijf heeft altijd verbeterpunten. Soms gaan dingen niet goed en soms wordt er niet goed gecommuniceerd. Maar Zaffier werd ook een 'familiehuis' genoemd.

Iedereen kreeg een schriftje mee van de Schrijverscentrale. Karin vroeg of men hierin herinneringen aan momenten bij Zaffier kon opschrijven. De tweede workshop ging iedereen samen hard aan het werk. Er werden een paar groepjes gevormd: eentje voor verhalen, eentje voor gedichten en eentje voor informatie over Zaffier zelf. Sommige mensen werkten liever alleen. Dat was natuurlijk geen probleem. En als je liever even alleen met Karin praatte, kon dat ook.

Bij de laatste les lazen de medewerkers aan elkaar voor wat men had geschreven. Er werd gelachen en zelfs ook gehuild, en dat was allemaal goed. Het was geweldig om te zien hoe men trots is op elkaar en op Zaffier.

Nu is het tijd voor de medewerkers zelf!

5. Taalambassadeur Paméla aan het woord

Sinds 2019 ben ik taalambassadeur. Dat doe ik met veel plezier bij Zaffier maar ook voor stichting ABC. Ik vind het belangrijk dat iedereen recht heeft om te leren wat voor niveau je hebt en in je eigen tempo. Hoe mooi is het dat je Nederlands, rekenen en computervaardigheid kan leren. En dat je voor het eerst een mooi boek kan lezen, lekker even wegdromen in je verhaal!

Hier bij Zaffier kunnen medewerkers één uur in de week bij het leerplein leren. Je ziet niet alleen dat ze vooruitgaan maar ook dat ze groeien van trots en niet meer verlegen zijn. Ze durven te praten en te lachen. Je ziet na weken dat hun wereld groter wordt in hun doen en laten. Dat komt omdat ze mogen wezen wie ze zijn en ze het gevoel hebben dat ze niet meer in de schaduw staan. Hoe mooi en fijn gevoel is dat! Daar strijd ik voor om de maatschappij wakker te schudden: hey, wij zijn er ook nog en wij kunnen ook nog veel meer! Het is niet alleen Jip en Janneke wat heel veel mensen denken. Er zitten zoveel niveaus tussen.

Deze mensen kunnen slim zijn in hun passie of hobby's en gewoon zelfstandig kunnen wonen. Daar moeten we naar kijken, naar de mensen van binnen. Dan zie je de prachtige mensen in je leven! Ga in gesprek met de medewerkers op de afdeling en dan krijg je de mooiste verhalen, en de beste tips en wijsheid van ze!

Daar zit het hart van Zaffier!

Paméla Melkert

6. Jacob en René leggen uit wat Zaffier doet

Zaffier is een sociaal werkbedrijf, zeer geschikt voor mensen met een beperking.

Zaffier laat mensen met een beperking zichzelf ontwikkelen.

Bij Zaffier maak je gauw sociale contacten en er ontstaan vele vriendschappen.

Zaffier is als detacheringsbedrijf ook uitstekend.

Zaffier is een goede werkgever. Ze denken heel goed aan hun medewerkers.

Je krijgt een opleiding bij Zaffier om jezelf te ontwikkelen.

7. Patricia Biere vertelt over haar werk

Werken bij Zaffier is fijn, want er is een prettige werksfeer. Ik werk nu al veertien jaar in de kantine van Zaffier (en eigenlijk al 21 jaar bij WNK). Er worden broodjes, maaltijden en soep geserveerd. En zelfgemaakte taarten en gebakjes uit eigen keuken! Daar wordt heel veel door collega's van zowel de afdelingen als boven op de kantoren gebruik van gemaakt.

Ik ga ook via Zaffier naar HVC (huisvuilcentrale). Daar maak ik ook broodjes voor de catering en doe ik de afwas met de vaatwasser. Ik werk af en toe bij de Woonwaard en het centrum van Zaffier. Ik doe dit met plezier. Je bent gewoon lekker bezig met je werkzaamheden.

Als je 's morgens binnenkomt, dan is het gelijk fijn. Je collega's begroeten je met 'Goedemorgen!' Daarom ben ik heel blij dat ik met trots kan zeggen dat ik een medewerker van Zaffier ben. Want naast dat je werkt bij Zaffier, krijg je ook allerlei cursussen van alles waar je interesse in hebt.

Zaffier organiseert ook allerlei activiteiten waarvoor je je kunt inschrijven en ook vele uitjes, met onder andere bowlen en sportactiviteiten. We zijn bijvoorbeeld naar de vlindertuin gegaan in Waarland. Het was een heel leuke ervaring om de vlinders te bezichtigen. 30 oktober gaan we weer met een aantal collega's sporten (Zumba). Dat vind ik heerlijk om te doen. Alles wat met uitjes van Zaffier te maken heeft, is leuk!

8. Bahdon heeft mooie woorden over Zaffier

Zaffier, van oorsprong WNK, is een groot bedrijf waar heel veel mensen werken. Het is een sociale, culturele organisatie die speciaal een deel van het volk met minder kansen helpt. Waar iedereen van zijn gebrek een positieve kracht kan maken.

Veel mensen wonen alleen en krijgen weinig aandacht. Er zijn problemen met drugs en alcohol voor sommigen, maar er komen hier ook mensen die ziek zijn en een beperking hebben. Je ziet soms mensen die hier binnenkomen die helemaal in nood zijn. Met gesloten ogen. Gebroken.

Maar drie tot zes maanden later zie je dat iemand begint te bloeien. Omdat ze goed worden geholpen hier. Efficiënt. Bij sommige gaat het snel, bij andere langzamer. Bij Zaffier zijn ze in goede handen. Mensen leven op hier.

Dit bedrijf is niet van gisteren. Een heleboel mensen werken al jaren keihard om dit bedrijf te maken tot wat het is. Elke dag, elke maand, elk jaar gaan we vooruit.

Ik wil iedereen bedanken: het personeel en de afdelingen!

9. Een familiehuis

Ljubica leest voor van haar telefoon:

Ik kom uit Kroatië. In 1998 kwam ik naar Nederland als asielzoeker. In het begin was het moeilijk. We woonden op vele plekken en het was wel zwaar voor het gezin. Negen jaar was ik zonder huis, zonder toekomst. Maar sinds 2005 is ons gezin gelukkig. Naast tranen, kreeg ik ook een lach. Ik zit in een land dat alle mensen beschermt. Hier begrijpen ze mensen. Ik word er een beetje emotioneel van. Van oorlog vandaan komen is heel zwaar. Ik moet zeggen, soms kan ik nog niet geloven dat het allemaal voorbij is en dat we nu veilig zijn.

In Zaffier is het gezellig om met meerdere mensen te werken en te ontmoeten. Waar je kunt leren en mooie ervaringen kunt opdoen. Mensen willen graag werken en sociale contacten hebben. Natuurlijk zijn er ook saaie klussen, maar dat doe je voor de klant. En elke dag kun je iets vinden dat interessant is of plezier met je collega's.

Zaffier bestaat uit verschillende bedrijven. Veel verschillend werk, buiten en binnen, aandacht voor mensen en geduld. Dat doet Zaffier. Ik heb bij verschillende bedrijven gewerkt, bejaardenhuis, kinderopvang. Ik ben inpakker geweest, maar Zaffier is mijn thuis. Daarom noem ik het een familiehuis. Want met allemaal delen wij goede tijden en slechte tijden. En ga je met plezier naar huis.

Zaffier is een mooie bloem waar iedereen aan kan ruiken.

10. Een dagje uit met de toenmalige personeelsvereniging

We gingen een dag weg met de collega's naar pretpark Walibi Flevo. Hoe leuk is dat? Iedereen had er zin in. Eenmaal daar, kregen we eerst koffie en thee met wat lekkers. In het park gingen we in De Zweefmolen en na de lunch naar nog veel meer attracties. Er werd gezegd dat er een wildwaterbaan was. Dus, Atte en ik, en een paar collega's gingen op zoek naar de bootjes.

Honderdnegen treden omhoog, het hield niet op. Eindelijk kwamen we boven aan. Grote Paniek! Atte zei tegen mij: 'Ik zie geen bootjes! En ook geen water!'

'Ik ook niet,' zei ik.

Toen werden wij in een wagentje gezet die ging rijden. O nee, het was een achtbaan! Met negentig kilometer door de bochten raasden we. De één na de andere bocht, het hield niet op. Ik zag de andere karretjes niet meer! Bij de uitgang volgde een enorme scheldpartij.

'Jij kleine smerige rioolrat!'

Ik houd niet van achtbanen.

Mariel de Vries

11. Ingrid vertelt

Ik moet wel nog steeds een beetje wennen dat het bedrijf niet meer WNK maar Zaffier heet. En ik ben niet de enige. Ik weet wel dat een saffier een edelsteen is, maar begrijp niet echt wat zaffier betekent. Het lijkt me wel mooi dat mensen met een beperking eigenlijk ook allemaal edelstenen zijn. Dat ze niet thuis achter de plantenbakken hoeven te zitten. Niet worden verstopt door de maatschappij, want er zitten heel veel hardwerkende mensen bij zitten. Je wordt hier niet in de steek gelaten door Zaffier.

Een goede werkgever is een werkgever die begrip heeft voor elk karakter. Niet elke werkgever kan dat. Zo van, jij hebt die beperking en jij die. En daar dan rekening mee houdt. Ik heb veel ervaring met verschillende bedrijven, want ik ben altijd gedetacheerd geweest. Er hangen vacatures bij Zaffier waar je op kunt reageren. Of het wordt aan je voorgesteld. Zo kwam ik ook destijds bij Rataplan, een recyclebedrijf. Daar sorteerde ik met tien mensen kleding. Ik deed toen nog 32 uur. Beneden moest alles uit de containers worden gehaald en gesorteerd. Wat vies, wat stuk was, vuilniszakken en prima kleding. Alles door elkaar. Dat gingen we dan boven sorteren aan een tafel. Werkkleding wordt weggegooid, want daar staan bedrijfsnamen op. Het was een gezellige werkplek.

De Business post was ook fijn. Dat doe je lekker in je eentje. Post rondbrengen. Maar ja, ik raak snel overprikkeld en kan me niet goed concentreren. Na een hersenbloeding kon ik niet meer zoveel werken zoals vroeger. Ik ben afgekeurd en werk nu 16 uur per week.

In het begin vond ik het wel moeilijk om weer terug te zijn bij Zaffier in de schoonmaak. Er zit dan ook een beetje schaamte bij, maar ik word gelukkig goed begeleid. Ik kan nu naar huis om een dutje te doen. En dan heb ik nog wat aan mijn dag.

Ik help nu zelf ook mensen die naar Nederland komen en de taal moeten leren. Dan lees ik samen met hen. Als taalambassadeur weet ik hoe het is. Ik ben zelf ook op latere leeftijd beter gaan lezen en schrijven. Schaam je niet, dat is wat ik wil meegeven.

Laatst ben ik een dagje mee geweest met Paméla, naar Hilversum met een busje vol, negen man. NOS in makkelijke taal, heette het uitje. Het was heel interessant. We hebben de studio gezien en hoe men zo'n programma maakte. Paméla deed het heel goed op TV.

Als laatste wil ik het nog even hebben over de Toolbox bij Zaffier. Als je bij Zaffier binnenkomt en dan naar rechts loopt en weer naar links, dan zie je rechts op de muur lijsten met uitleg ernaast. Je kunt je opgeven voor allerlei gezonde dingen. Dansles, een diëtist, een stoelmasseur, fysiotherapie, Tai Chi in de buitenlucht en andere sporten.

Of je kunt je inschrijven voor een spreekuur over geldzaken zoals hulp bij het aanvragen van toeslagen. Er is workshop Bewegen op de werkvloer, workshops over omgaan met stress en nog meer. Het is heel goed dat Zaffier dat allemaal aanbiedt, want dat helpt mensen echt.

12. Nog meer in het schriftje van Mariel

Één manier voor collega's om elkaar beter te leren kennen, is om met elkaar dingen te delen die echt iets voor hen betekenen. Tijdens de derde workshop las Mariel daarom een verhaal voor uit Het Oude Testament dat ze ook in haar schriftje had opgeschreven. In haar eigen woorden:

'Op de berg Gerizim vertelde verzetsheld Gideon een verhaal. Over de bomen die op reis waren gegaan en een koning zochten. De Vijgenboom vroeg aan de Olijfboom: 'Wees jij maar koning over ons.'

'Nee,' zei de Olijfboom. Ik geef mijn vereerde olie en olijven niet weg om wat te wuiven boven de andere bomen uit.'

Toen zei de Olijfboom aan de Wijnstok: 'Nou, wees jij dan maar koning over ons.' De Wijnstok was het daar niet mee eens.

'Zal ik mijn vruchten die vrolijk maakt prijsgeven om wat te wuiven boven de andere bomen uit? Nee, dat wil ik niet!'

Toen vroegen de Olijfboom en de Wijnstok aan de Vijgenboom of deze koning wilde worden.

'Nee!' zei de Vijgenboom, 'Ik wil mijn zoete vruchten niet prijsgeven om wat te wuiven boven de andere bomen uit.'

Tenslotte vroegen de bomen — de Olijfboom, de Vijgenboom en de Wijnstok — het aan de Doornstruik.

'Wil jij koning zijn van het bos?'

'Ja,' zei de Doornstruik, 'ik wil wel koning zijn over het bos.'

Een doornstruik kan alleen maar prikken.

Het stukje hiernaast komt uit de Bijbel. Vrij naar de Rechters van Israël 9 tot en met 17. Voor wie hier niet bekend mee is: eigenlijk is het een waarschuwing. Pas op wie je als leider kiest. Als goede mensen geen leider willen zijn, komt de verkeerde aan de macht.

Dit is ook een mooi voorbeeld van een fabel: een kort verhaal waarin dieren of planten zich gedragen als mensen om een levensles te geven aan de lezer. Een verhaal met een moraal!

13. Twee naamgedichten van Anjo

Attente, enthousiaste man

- Postpakketten, die man kan er wat van!

Nieuwsgierig en betrokken op de vloer

- Gaat zijn gang, 'sommige dingen interesseren mij geen moer!

J van Jol is mijn achternaam, lol genoeg en nog meer

- Twee keer per week fruit op het werk, energie van een banaan

Opstaan vrij vroeg, half 5, lekker werken in Opmeer

Zaffier is weer live!

Zaadjes planten

Aandacht geven / luisteren

Fantasie, dromen

Feest, diversiteit

Iedereen doet ertoe!

Eerlijk en bereikbaar

Reflectie en communicatie

14. Een naamgedicht van Remco Beunder

Zeer voldaan, ik ga met de bus. Waar kom je vandaan?

Alle medewerkers werken hard bij Zaffier (PostNL)
De pakketten komen heel snel; bijzondere mensen
Hebben ook hun kwaliteiten
Maar wel op je tandvlees bijten

Fantastisch, is het ritme
Met een fijn gevoel
Bij PostNL te werken
Dat is het doel

Friemelen met al die pakketten
Met zo min mogelijk bakjes
Op de band
Wij doen alles met de hand

Iedereen doet zijn best
Op zijn of haar manier
Ook dat is Zaffier

Eerlijkheid, met een goed beleid
kun je al je pakketten kwijt

Rijden met de bakbus naar Opmeer
Gaan we heen en weer
Met een goed gevoel terug
Bij Zaffier!

15. Nog meer in het notitieboekje van Remco Beunder

Op de vroege ochtend gaat mijn wekker. Om 4 uur in de morgen een broodje en koffie klaarmaken. 5:30 gaat de grote bus naar PostNL. Onderweg stappen de mensen in Heerhugowaard in. Mensen van alle culturen en collega's in kleine busjes in de omgeving gaan naar De Veken (Opmeer, NH), achterin het bedrijventerrein, PostNL. Begeleiding rijdt ook mee. Ook om 7.45 kunnen mensen van Zaffier, max. acht personen mee.

In deze sector werken mensen met een beperking of VOG mensen die het leuk vinden om mee te helpen (pauze ploeg). Er worden taken uitgedeeld, opvoeren, intern, onderzetter voor pakketten gehaald. Lege karten opruimen en aanvoeren. Als je gemotiveerd bent, kun je opvoeren, zwaar werk, hoor! Max. 20 kg. Er hangt een prettige sfeer, maar het tempo ligt ook en het is erg arbeidsintensief. Je hebt 30 minuten pauze.

Rond 12/13 uur gaan we weer met de bus naar Zaffier terug. Enkele collega's hebben een poging gewaagd, maar je kunt het 2 tot 3 dagen per week volhouden. De maandag en zaterdag (Zaffier gesloten) hebben we mensen tekort. De meeste mensen willen zaterdag liever vrij. Er wordt ook aan mensen met een taalachterstand lesgegeven. Computerles. Mensen met een uitkering hebben kans om door te stromen in de ochtend.

Samenwerken is een must en een vast team welkom!

Twee dingen om aan te denken, mocht je willen werken:

1. Je kunt tegen prikkels.

2. Blijf bij jezelf!

16. Van je collega's moet je het hebben, volgens Timnit

Ik ben nu tien jaar in Nederland en in het begin was het moeilijk om de taal te leren. Ik heb hier geen familie en had in het begin geen Nederlandse vrienden. Door problemen met mijn longen en een hernia kon ik aan de slag. Maar ik was jong en wilde zo graag werken. Ik wilde niet zeven dagen per week thuis zitten.

Bij de gemeente regelden ze dat ik hier vrijwilliger kon worden, drie uurtjes per dag. Ik werk nu vier jaar bij Zaffier en dat is heel goed voor mijn Nederlands.

Ik kom namelijk uit Eritrea en spreek Tigrigna. In de pauze spreek ik wel met mensen uit mijn land die hier ook werken. Maar tijdens werk moet er Nederlands worden gesproken. Het werk is zo sociaal, dus je moet veel praten.

Zo heb ik de Nederlandse taal leren spreken: door te praten met mijn collega's. Ze hielpen en helpen mij. Ik mocht alles vragen. Ik werk nu fulltime op de afdeling Nooitgedacht en sinds vorig jaar heb ik een vast contract voor 32 uur per week. Elk jaar is voor mij geweldig. Elke dag leer ik weer iets nieuws. En nu kan ik andere mensen ook helpen!

17. Danny schreef op zijn mobiele telefoon

Ik werk nu al tien jaar bij Zaffier. In die tijd is er veel veranderd. Om eerlijk te zijn kwam ik als een bange puppy binnen. Ik had net mijn droombaan bij De Kringloopwinkel en opeens was het van: je gaat bij WNK werken. Ik had er weinig over te zeggen. Ik vond het niet fijn en kreeg paniekaanvallen.

Gelukkig werkte Esther, een ontzettend aardige collega op de afdeling. Als ik een probleem had, ging ik eerder naar haar dan naar de leiding. Ik ging steeds korter werken. Toen werd er besloten dat ik terug naar De Kringloopwinkel mocht. Dat ging supergoed, maar toen moest ik toch weer naar Zaffier.

Ik kwam op een afdeling waar Esther ook werkte. Maar de werkleider zei tegen mij: "Je kan niets. Gedraag je als een volwassene. Gedraag je als iemand van jouw leeftijd. Jij kunt NOOIT buiten de deur werken." Terwijl ik zelfstandig bij De Kringloopwinkel heb gewerkt! Ik werd gek van die man!

Vaak kwam ik overprikkeld en moe thuis. Ik was thuis ook mantelzorger, maar dat kon ik niet combineren. Gelukkig was Esther er weer voor me en ik ontmoette Thijs. Die is echt een hartsvriend geworden. We zijn net Asterix en Obelix, compleet gestoord maar onoverwinnelijk! Er kwam een nieuwe assistent teamleider die me gelukkig goed begreep. Maar die moest naar een andere afdeling.

Vrij snel verhuisde ik mee naar zijn afdeling en dat was een geweldige tijd. Ik voelde me ontzettend op mijn plek en kon me ontwikkelen.

Niet veel later kwam Corona best rauw op mijn dak vallen, waardoor ik bijna drie maanden thuis kwam te zitten- ik woonde bij mijn opa en oma. Die tijd was verschrikkelijk en eenzaam. Toen ik terugkwam voelde het erg vreemd, maar langzaam bouwde ik het weer op. Ik vond het ontzettend fijn om een collega te zien, maar die ging dood en dat was een grote schok voor alle afdelingen.

Het duurde een tijdje voordat ik dat heb kunnen verwerken. Op werk was het rommelig. De nieuwe leidinggevenden wisselden elkaar af, waardoor er totaal geen structuur meer was. Gelukkig kregen we een vaste leidinggevende. De rust kwam terug op de afdeling en ik heb er met veel plezier gewerkt. Het was soms te druk, maar dat heb je altijd. Ik ga ook vaak mee naar PostNL. Ik heb het daar ook erg naar mijn zin, maar soms is het werk zwaar met veel te zware pakketten.

Ik bleef (en blijf) me ontwikkelen. Dit jaar heb ik mijn logistieke medewerker niveau 1 behaald. Ik heb geleerd hoe ik met een pompwagen moet rijden en klussen moet opzetten. Hier ben ik ontzettend trots op! Ik werk zelfs buiten de deur bij Dobber, een drukkerij voor medicijnbijsluiters. De eerste keer was spannend, maar ik had me geen zorgen hoeven te maken.

Een tijdje geleden kwam ik die werkleider tegen.
Ik kon me niet meer inhouden. Zo van:
'Ik kon toch niks? Nou, nu werk ik buiten de deur!'
Hij stond met zijn mond vol tanden!

Ik heb in een korte periode zowel mijn opa als mijn oma verloren. Dat gaf me veel mentale problemen die steeds erger werden. Toen heb ik besloten om een paar maanden naar de prikkelarme afdeling te gaan. Ik vond het heerlijk: eindelijk rust aan mijn hoofd. Toch kon ik daar niet blijven, want ik was te druk.

Ik vond een nieuwe afdeling waar ik nu een paar maanden werk. Het is ontzettend fijn en ik word goed begeleid. Ik kan aangeven wanneer het me te veel wordt. Dan mag ik apart gaan zitten en alleen werken. Dat werkt supergoed. De afdelingen onderling werken goed en er is geen strijd. Het enige wat vervelend is, is dat er niet altijd even goed gecommuniceerd wordt.

We hadden laatst een afdelingsuitje! Het was erg leuk om collega's buiten het werk te zien. De sfeer onder de collega's is best goed. Kijk, er is soms wel onenigheid. Maar dat heb je ook in het normale bedrijfsleven. Humor is er altijd, maar verschilt per persoon. Ik heb geleerd bij wie ik grappen kan maken. Bij de een meer dan bij de ander. Ik zeg altijd: humor is het belangrijkste in het leven!

18. Communicatie

Tijdens de tweede meeting gaf Daisy aan dat ze nu op een goede plek zit op de afdeling Het Rijk der Duizend Eilanden. Maar de weg ernaartoe was wel pijnlijk geweest. Dat wilde ze toch wel even vertellen in een groepje samen met Ingrid, Timnit en Danny.

- Hoe gaat een afdeling met conflicten om?
- Hoe goed wordt er naar elkaar geluisterd?

Niemand wil negatief zijn, maar als dingen niet worden uitgesproken, wordt er ook niets opgelost. Een medewerker wil zich natuurlijk wel gehoord voelen, want anders gaat het mis. Bij elk bedrijf komen natuurlijk misverstanden en ruzies voor, voegde Ingrid toe. Zij kan het weten, want zij is al heel vaak gedetacheerd. En ja, werkleiders en teamhoofden reageren niet altijd goed.

Daisy vertelde dat, in haar beleving, het anders had kunnen worden aangepakt. Ze voelde zich toen niet gesteund door de leiding.

'Daisy, wat dacht je van onze ruzie voor een lange tijd?' vroeg Danny. Samen spraken ze rustig over hoe het misging tussen hen, omdat ze allebei andere dingen nodig hebben op de werkvloer. Danny kan druk zijn en Daisy kan daar niet goed tegen en kan dan fel worden.

'Je vindt het toch niet erg, Danny, dat ik dat zei?'

'Nee, joh.'

'Zo kan het dus ook,' zei Karin.

19. Paméla over taalheld worden en prinses Laurentien

In 2022 had een van de taalambassadeurs van onze groep Noord-Holland me opgegeven om taalheld te worden. Wat was dat spannend, zeg! Nederland kan dan op je stemmen, het lijkt net op verkiezingen. Je bent iedereen aan het vragen om op jou te stemmen.

Alle provincies kunnen een taalheld aanwijzen, dus we waren met negentien taalambassadeurs in Utrecht, samen met Anita Witzier. Zij gaf ons tips. Dat is belangrijk, want als je wilt winnend worden op je af, van kranten, radio, SBS tot Koffietijd. Daar moet je wel een beetje op voorbereid zijn.

De dag kwam dat we te horen kregen wie er gewonnen had in een kerk die omgebouwd was als bibliotheek. Toen de publieksprijs 2022 werd aangekondigd, dacht ik: nou, die win ik vast niet. Prinses Laurentien kwam op. Ik voelde mijn hart in mijn keel. Ze zei: 'Paméla Melkert!' Nou ja! Ik rende naar voren en zoende de wang van René Karst, Anita Witzier en de prinses! Ik kan nog steeds mijn geluk niet op. Nederland heeft op mij gestemd! Op mij! 550 mensen!

Ik dacht meteen: hoe mooi zou het zijn als prinses Laurentien bij het Leerplein zou komen? Ik heb het gewoon aan haar gevraagd en ze zei ja! Het hele jaar zijn we hier bij Zaffier aan het werk geweest samen met de assistente van de prinses om iets moois op te zetten.

13 september 2023 was het zover. Een mooie auto kwam aanrijden. Prinses Laurentien stapte uit en met open armen kwam ze op mij af en we omarmden elkaar. We gingen naar het leerplein waar tien medewerkers in spanning zaten te wachten.

Ze heeft met alle medewerkers gesproken. Er waren toespraken, in bijzijn van de directeuren en zelfs de wethouder. Wat een feest en een eer was dat! Om nooit te vergeten.

Sinds twee jaar kan ik nu zeggen dat mijn beroep taalambassadeur is. Met dank aan Tessa en Zaffier groei ik nog meer in mijn werk maar ook privé ben ik daar trots op. Eigenlijk als ik terugkijk past het werk echt bij mij: dit ben ik. Mensen helpen met taal. Bedrijven, de Tweede Kamer en andere organisaties wakker schudden. Om laaggeletterdheid uit Nederland te halen zodat iedereen zelfstandig kan zijn op zijn of haar niveau.

Ik zeg altijd: onze zelfstandigheid is ons diploma!

20. De medewerkers die meewerkten aan dit project

John Bakker

Ik werk meestal met de Krimptunnel met een man of vijf/zes aan een product. We zorgen dat het er allemaal netjes uitziet. Dit doe ik nu een jaar of 11,12. Bij elkaar zit ik al bijna 36 jaar bij Zaffier op meerdere locaties. Ik heb acht jaar in de hout gewerkt in de Heerhugowaard. Daarvoor, drie jaar op de pantoffelafdeling in Stavoren. Daarna nog negen jaar in de metaal, maar dat ging dicht. Toen een jaar schoonmaken, maar dat ging niet, want ze lieten me hele grote panden schoonmaken. Er was afgesproken dat ik chauffeur zou worden, want ik kan niet de hele dag op mijn benen staan i.v.m. slijtage van de botten in mijn voeten. En evengoed een heel groot pand laten schoonmaken, dat was veel te zwaar. 's Avonds kon ik niets meer. En toen zei ik, ik stop ermee. En nu ben ik hier terechtgekomen. Ik heb allemaal verschillende directeurs meegemaakt.

Remco Beunder

Ik (56) begon in 1990 bij Boomkwekerij Boekelermeer Alkmaar. Daar heb ik mijn studie Hovenier afgemaakt. Ik werk nu al 11 jaar bij PostNL, maar bij elkaar al 35 jaar voor Zaffier (WNK). Omdat ik met zoveel groepen heb samengewerkt, zie ik ook duidelijke verschillen. Soms lukt het wel, soms word je snel afgeleid. Als de ander iets onverwachts doet. Soms moet je even steunen, soms moet je het naast je neerleggen. Als mensen teveel willen tillen. Sommige mensen zijn eigenwijs.

Al jaren zet ik me in om vrijwillig oude mensen te helpen met tuinieren in hun tuin. Mijn vrije tijd vul ik verder met watersport zoals kanovaren, de Elfstedentocht, en puzzelen.

Patricia Biere

Ik werk al 21 jaar voor Zaffier en sinds 2013 in de kantine. Daarvoor heb ik bij de post gewerkt op de Berenkoog/Robbenkoog. Ik ben een jaar uit dienst geweest maar in 2008 weer teruggekomen. Dat is nu 17 jaar terug. In al die jaren heb ik collega's zien komen en gaan, maar ook collega's zien overlijden. Kortom, ik heb een hoop veranderingen gezien. Mooie en ook minder mooie momenten beleefd. En ik ga nog steeds blij naar werk.

Daisy Blankendaal

Ik werk al twintig jaar bij WNK, wat nu Zaffier heet! Ik heb eerst een lange tijd stage gelopen via school. Zo ben ik begonnen met keramiek en kaarsen maken. Daarna deed ik montagewerk, spullen in elkaar zetten en verpakken. Helaas vind ik het wel jammer dat toen er problemen waren, er geen oplossing kwam, maar ik op een andere afdeling moest gaan werken. Maar ik zit nu gelukkig wel op een fijne werkplek en ik word gewaardeerd om wat ik kan en wie ik ben!

Tot slot, ik heb hier geleerd om met de computer om te gaan bij het Leerplein. Daar ben ik trots op!

Ingrid Groen

Ik werk al sinds 2003 bij Zaffier (vroeger WNK). Ik ben altijd gedetacheerd bij allerlei bedrijven in de regio buitenaf. Business post, PostNL, horeca, schoonmaak, montage, verpakking, bij RataPlan, een recycle fabriek van kleding sorteren. Nu ben ik weer bij Zaffier, bij schoonmaak, nadat ik ziek was geworden.

Ik ben vrijwilliger bij Kinderboerderij Alkmaar en bij de radio met mijn vriend, RTV80, met cd'tjes en elpees. Ik ben ook verkeersregelaar bij Le Champion, bij marathons. Ondanks mijn beperking werd ik gewoon geaccepteerd, maar dat is niet overal zo. Ik ben taalambassadeur en sta ook op de lijst van de SP voor de gemeenteraadsverkiezingen.

Jacob Kramer

Ik werk hier nu 26 jaar, ben een collega van John. Ik ben begonnen bij de afdeling in Polder en Water! Ik begon eerst met halfpipe te draaien. Daarna heb ik diverse inpakwerk gedaan. Ik heb ook bij de Nivola Groep gezeten. Dat was een groep collega's binnen WNK. Daar maken wij zwavelverdamperen voor de kassenbouw. Ik heb dat werk met veel plezier gedaan. Nu pak ik met een groep collega's Spirosan in, hartstikke leuk en gezellig. Tijdens het werk maken we veel grapjes. Thuis lees ik graag boeken van Geert Mak. Reizen is ook een hobby van me. Mijn laatste reis was naar Kroatië en Montenegro.

Ljubica Mitrovic

Oorspronkelijk kom ik uit Kroatië, maar ben naar Nederland gekomen vanwege de oorlog in mijn land. Ik woon hier nu al 24 jaar, met plezier. Ik ben in dienst bij Zaffier sinds 25 juli 2011. Ik werk als productiemedewerker en ik woon in Alkmaar. Mijn hobby's zijn kledingreparatie, wandelen en klusjes doen zoals schilderen en behangen.

Danny Maarhuis

Ik ben Danny, 30 jaar oud, geboren in Amsterdam maar opgegroeid in Alkmaar bij mijn opa, oma en moeder. Ik ben een nerdy fanboy en houd van SF, Fantasy, horror, anime en animatie. Muziek is ook een van de belangrijkste dingen in mijn leven. Hoe harder de gitaren, des te beter. Ik bezoek graag concerten en musicals. Ik heb tien jaar bij een koor gezongen, maar ben gaan kickboksen, speciaal voor mensen met ADHD en Autisme. Daar heb ik veel zelfvertrouwen van gekregen. Daarnaast ga ik naar de sportschool, niet zozeer om breed te worden maar om mijn hoofd leeg te maken. Ik ben geïnteresseerd in alles wat met media te maken heeft en weet veel over films, muziek en theater. Ik heb al bijna op alle (zes) afdelingen bij Zaffier gewerkt! Een manusje van alles.

René de Winter

Van de hele groep werkt René (63) het langste bij Zaffier: 45 jaar! Vanaf zijn zeventiende werkte hij twee jaar met metaal in Heiloo! Vervolgens wel 13 jaar bij een verfspuiterij. Hij heeft bruggen, banken, scholen, bedrijven en huizen geschilderd. In de wintermaanden werkte hij bij de kwekerij. Op vakantie in Turkije ging het mis. In een heel donker steegje viel hij en verbrijzelde zijn linkerpols op twee plaatsen. Na vier maanden herstellen (en tien maanden fysiotherapie), ging hij weer aan het werk. Houtvulling doen in planken, straatvuil opruimen en daarna bij Obdam op de Verpakkingen afdeling. Nadat hij de mooie Yvonne Kieft ontmoette, ging hij naar de Postafdeling. Karren aanvoeren, scannen, post bezorgen: hij heeft het allemaal gedaan. En ook in Heiloo montage en verpakkingen!

Timnit Yeabyo

Ik woon al tien jaar in Nederland en woon in Alkmaar. Ik werk op de Nooitgedacht afdeling. Ik werk hier nu vier jaar en begon met vrijwilligerswerk. Na acht maanden kreeg ik een contract aangeboden, nu heb ik een vast contract. Het was wel moeilijk in het begin. Er was geen familie. Er was niemand hier en ook de taal was moeilijk. Hier is sociaal werk, je werkt met mensen, praten, gezelligheid. Stapje voor stapje begon ik te wennen.

Taregh Zahedi

Ik woon in Alkmaar en werk hier bijna 25 jaar. Nu ben ik hier met mijn collega's. De eerste keer toen ik hier kwam, was ik niet zo blij. Ik probeerde het ergens anders, met winkelwerk. Maar ik heb mijn been beschadigd in Afghanistan en kon het niet volhouden. Gelukkig kon ik terecht bij Zaffier. Nu ben ik blij. Veel, sociale mensen. Elke dag nieuwe dingen. We hebben plezier met elkaar.

Mariel de Vries

Ik heb eerst in de bibliotheek zelf dingen aangeleerd en ik ga hier bij het Leerplein verder ermee. Ik heb hier op verschillende afdelingen gewerkt. Business post rondbrengen en nu weer terug.

Anjo Jol

Ik ben in 1976 geboren in Noord-Scharwoude. Na de middelbare school heb ik MBO Bouwkunde gevolgd en later een avondopleiding Facilitaire Dienstverlening gedaan. Ik heb veel ervaring in de logistieke en facilitaire sector. Ik werk graag hard, ben georganiseerd en voel me prettig in teams waar samenwerken belangrijk is. Muziek is belangrijk voor mij. Ik zing met plezier in het Gregoriaans Herenkoor, wat mij rust en voldoening geeft.

In mijn vrije tijd sport ik graag. Ik speel padel en tennis en vind het fijn om actief te blijven. Ook houd ik van muziek luisteren, naar het theater gaan en wandelen in de natuur. Ik blijf graag leren en vind een goede balans tussen werk, cultuur en een gezonde levensstijl belangrijk.

Bahdon Robdon

Ik ben geboren in Ethiopië, maar ik woon nu 35 jaar in Nederland. Ik voel me Nederlander in mentaliteit. Ik heb zware jaren bij uitzendbureaus gekend. Overdag en 's nachts werken. Dan weer in Hoorn, dan weer in Hoofddorp. Mijn gezondheid ging achteruit, daarom ben ik hier beland. Ik zit nu vijftien jaar bij Zaffier. Toen ik hier kwam, ging ik vooruit.

Paméla Melkert

In 2015 ben ik begonnen bij Zaffier (WNL) als medewerker montage inpakken. Hier mag je op je eigen tempo werken. Dat is fijn, want dan doe je je werk beter. En slaap je beter. En je bent blij, blij om naar je werk te gaan, dat is heel belangrijk. In die periode kwam ook stichting ABC op mijn pad. Ik deed bij hen een cursus en toen mocht ik over praten hoe het is om laaggeletterd te zijn geweest. Mijn stem laten horen wat ik als kind al wilde doen, me niet meer onbegrepen voelen of voelen dat je niet erbij hoort in de maatschappij.

Ik wilde uit mijn schaduw komen, me gehoord voelen en trots zijn, maar vooral van jezelf houden dat je dat kan zeggen tegen jezelf. En ja, ik kan ook zeggen. Mijn wereld is groter geworden in deze jaren als taalambassadeur en ik heb veel geleerd van mensen maar ook van mijzelf.

Hier waren ze bezig met de bibliotheek en Annabel vond het een goed idee dat ik samen ging werken met de bibliotheek en zo kwam ik bij het Leerplein terecht waar ik nu nog steeds met veel plezier zit om te helpen. Ik begrijp de mensen die problemen hebben met taal, rekenen, en computervaardigheid, omdat ik vroeger ook veel moeite had met taal en rekenen.

Zo kunnen we elkaar helpen, want samen staan we sterk. Ik leer heel veel van mijn collega's op de afdeling. Ze zijn geweldig en doorzetters! Elke keer als ze een programma af hebben, krijgen ze een certificaat en dan gaan ze met veel inzet en plezier weer naar het volgende programma om nog meer leerstof op te snuiven.

Met dank aan:

We bedanken onze medewerkers die lef toonden om hieraan mee te doen en te schrijven. Deze verhalen bij elkaar gebundeld vertellen hun verhaal.

Daarnaast bedanken we alle partners en betrokkenen, in het bijzonder: Annabel Grooteman (Zaffier), Anne Bond (Schrijverscentrale), de initiatiefnemer, Hilde Luken (Leerplein), Paméla Melkert (Zaffier), Raymond Westenberg (bibliotheek Kennemerwaard Alkmaar), Karin Giphart (stichting lezen en schrijven) en fotograaf Chris van Houts.

Over de deelnemende organisaties:

Zaffier

Zaffier ondersteunt inwoners van de gemeenten Alkmaar, Bergen, Castricum, Dijk en Waard, Heiloo en Uitgeest bij werk, geldzaken en inburgering. Door middel van persoonlijk contact ondersteunt Zaffier bijvoorbeeld bij het vinden van (aangepast) werk, het aanvragen van energietoeslag en het opstarten van een eigen onderneming.

Het Leerplein

Samen met bibliotheek Kennemerwaard heeft Zaffier voor haar eigen werknemers het Leerplein opgezet. Deze wordt gerund door Hilde Luken van de bibliotheek en Pamela Melkert, ambassadeur en taalheld 2022. Sinds 2019 komen werknemers hier om hun taal-, reken- en/of digitale vaardigheden te verbeteren.

De Schrijverscentrale

De Schrijverscentrale adviseert en bemiddelt bij schrijversbezoeken in Nederland. Voor inspirerende ontmoetingen tussen schrijvers en lezers zetten wij al onze expertise in. We bemiddelen jaarlijks bij zo'n 5000 schrijversbezoeken voor organisaties, zoals bibliotheken, scholen, overheden, boekhandels en festivals. Met schrijversbezoeken verspreiden we verhalen; zo stimuleren we het lezen.

Karin Giphart

Deze verhalenverteller schrijft boeken, zingt en maakt muziek, theater, games, fotografeert en filmt. Al jaren zet ze zich in om mensen te helpen met lezen en schrijven. Vandaar dat ze ook boeken op eenvoudig niveau voor volwassenen heeft geschreven. Speciaal voor prinses Laurentien schreef ze destijds het nummer Tien met taalambassadeurs, toen stichting Lezen & Schrijven tien jaar bestond.

de Schrijvers
centrale

Zaffier